

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎN C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Tamara Țurcan împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova privind repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de cercetare penală și de anchetă preliminară, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești,

împotriva deciziei din 16 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 2ra-824/25
Nr. PIGD 2-23181048-01-2ra-25112025)

Recursul vădit neîntemeiat, în temeiul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Suma de 50000 de lei acordată cu titlu de prejudiciu moral, prin raportare la durata urmăririi penale de aproximativ 5 ani și 9 luni și la natura și durata măsurilor preventive aplicate reclamantei (reținerea, arestul la domiciliu de aproape două luni și obligarea de a nu părăsi țara), se înscrie în marja rezonabilă și echitabilă consacrată de jurisprudența constantă a Curții Supreme de Justiție în materia Legii nr. 1545/1998, prin raportare la cauze comparabile (Mocan Andrei, Bîzga, Scripnic). Simplul dezacord al recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a acesteia.

Au examinat anterior cauza judecătorești:

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (V. Sandu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Centru (A. Panov, D. Corlăteanu, L. Bagrin)

29 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, admisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din
Diana Stanilă, *Președinte*,
Elena Croitor
Ion Munteanu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 15 decembrie 2023, Tamara Țurcan, reprezentată de avocatul Victoria Donica a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de cercetare penală și de anchetă preliminară, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a relatat că urmărirea penală în cauza penală nr. 2016970275, a fost începută la 21 aprilie 2016, conform elementelor infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (3) lit. a) și b) din Codul penal, la care au fost conexe cauzele penale nr. 2017970068, 2017970069, 2017970099, 2017970100, 2017970102, 2017970104, 2017970105, 2017970106, 2017970113, 2017970114 și 2017970115 începute conform elementelor infracțiunilor prevăzute de articolele 326, 327 din Codul penal.

3. La 11 aprilie 2017 a fost reținută, iar la 13 aprilie 2017, pronunțată încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, menținută prin decizia din 20 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău, de aplicare a măsurii preventive arestul la domiciliu pentru o perioadă de 30 zile.

4. La 10 mai 2017 a fost emisă încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, menținută prin decizia din 17 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău de prelungire a măsurii preventive, arest la domiciliu pentru o perioadă de 30 zile. Iar, la 06 iunie 2017 a fost emisă Ordonanța Procuraturii Anticorupție, prin care s-a dispus aplicarea măsurii preventive obligarea de a nu părăsi țara pentru o perioadă de 30 zile din data de 10 iunie 2017.

5. Astfel, s-a aflat în izolatorul CNA 2 zile (11, 12 aprilie 2017), ulterior în arest la domiciliu 59 de zile, din 13 aprilie 2017 până la 10 iunie 2017.

6. Prin Ordonanța din 25 ianuarie 2022, emisă de procurorul în Procuratura Anticorupție, Victor Furtuna, a fost scoasă de sub urmărire penală, pe motiv ca acțiunile acesteia nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute la art. 42 alin. (2), 327 alin. (2) lit. b¹) și c) din Codul penal, cu înlăturarea răspunderii contravenționale conform art. 312 din Codul contravențional, din motivul expirării termenului de prescripție de răspundere contravențională.

7. De altfel, reclamanta a susținut că, informațiile despre învinuirea și reținerea sa au avut un impact semnificativ în comunitatea ei, creând un val de reacții și stigmatizare. Efectul acestor acuzații asupra reputației sale, a familiei și, în mod particular, a soțului, care este invalid, a fost devastator, prin înrăutățirea stării sănătății.

8. Aici, reclamanta a precizat că potrivit caracteristicii eliberate de la locul de muncă, este caracterizată pozitiv. Funcția de contabil-șef al Primăriei or. Râșcani, o deține din 14 august 1995, adică mai bine de 28 de ani. Iar, reputația unui om, odată pătată, nu poate fi restabilită ușor, chiar și în urma unei reabilitări legale, cu atât mai mult că, despre cazul dat, au existat mai multe știri și publicații.

9. Subsecvent, reclamanta a subliniat că, tergiversarea nejustificată a procesului penal a avut, de asemenea, un impact semnificativ asupra vieții sale, or, a fost reținută la 11 aprilie 2017, iar cauza a fost încetată abia la 25 ianuarie 2022. Prin urmare, aceasta a fost supusă urmăririi penale pentru o perioadă de aproximativ 5 ani.

10. Totodată, un aspect relevant îl constituie mediatizarea intensă a cauzei în comunitatea locală și în mass-media națională. Pe parcursul urmăririi penale și al procesului, numeroase articole și reportaje au prezentat reținerea și evoluția cauzei, contribuind la crearea unei percepții publice defavorabile înainte de pronunțarea unei hotărâri judecătorești. Astfel, a devenit, fără voia sa, subiectul unei expunerii publice intense, ceea ce i-a amplificat presiunea psihologică și stigmatizarea.

11. Reclamanta a susținut că această mediatizare excesivă a afectat grav atât familia sa, cât și starea sa de sănătate. Soțul acesteia, persoană cu dizabilitate, a suferit o deteriorare a stării de sănătate, iar reclamanta a înregistrat o agravare semnificativă a propriei stări de sănătate, în special în perioada 11 aprilie – 10 iunie 2017, când s-a aflat în arest la domiciliu, fiind ulterior în concediu medical în baza mai multor certificate medicale.

12. Așadar, având în vedere cele enunțate, Tamara Țurcan, reprezentată de avocatul Victoria Donica a solicitat dispunerea reparării de către stat a prejudiciului moral cauzat prin încălcarea drepturilor sale în rezultatul acțiunilor ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, cu încasarea din bugetul public național, în beneficiul său, a sumei de 12000 de euro cu titlu de prejudiciu moral.

13. Prin încheierea protocolară din 20 februarie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Procuratura Generală a Republicii Moldova, s-a atras în proces, în calitate de intervenient accesoriu (f.d.139, Vol.I).

14. Prin hotărârea din 28 martie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Tamara Țurcan.

S-a încasat din contul bugetului de stat al Republicii Moldova, prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul Tamarei Țurcan, suma în mărime de 50000 de lei cu titlu de prejudiciul moral cauzat prin acțiunile

organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, acțiuni soldate cu scoaterea de sub urmărire penală a cet. Tamara Țurcan prin Ordonanța din 25 ianuarie 2022, emisă de procurorul în Procuratura Anticorupție, Victor Furtuna, pe motiv că acțiunile cet. Tamara Țurcan nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 42 alin.(2), art.327 alin.(2) lit.b¹) și c) Cod penal.

În rest, cererea de chemare în judecată înaintată de Tamara Țurcan s-a respins ca fiind neîntemeiată (f.d.145, 151-162, Vol.I).

15. La 01 aprilie 2024, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat apel, iar la 26 septembrie 2024 a prezentat cererea de apel motivată împotriva hotărârii din 28 martie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi decizii de respingere a cererii de chemare în judecată înaintate de Tamara Țurcan.

16. La 10 aprilie 2024, Tamara Țurcan, reprezentată de avocatul Victoria Donica a declarat apel, iar la 19 septembrie 2024 a prezentat cererea de apel motivată împotriva hotărârii din 28 martie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea parțială a acesteia și emiterea unei noi decizii de admitere integrală a cererii sale de chemare în judecată.

17. Prin decizia din 16 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru, s-au respins din lipsă de temei cererile de apel declarate de Tamara Țurcan și Ministerul Justiției al Republicii Moldova și s-a menținut hotărârea din 28 martie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f.d.196-205, Vol.I).

18. Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Centru a concluzionat că hotărârea din 28 martie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru este legală și întemeiată, întrucât prima instanță a stabilit corect circumstanțele de fapt relevante, a apreciat complet, obiectiv și în ansamblu probele administrate, în conformitate cu art. 118, art. 130 și art. 240 din Codul de procedură civilă, și a aplicat corect dispozițiile art. 2007, art. 2036 și art. 2037 din Codul civil, coroborate cu art. 1, art. 3, art. 6, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, precum și cu art. 524 și art. 525 din Codul de procedură penală.

19. În acest sens, instanța de apel a reținut că ordonanțele privind începerea urmăririi penale, reținerea și punerea sub învinuire a reclamantei, încheierile privind aplicarea și prelungirea arestului la domiciliu, ordonanța privind aplicarea măsurii preventive de a nu părăsi țara și ordonanța din 25 ianuarie 2022 privind scoaterea acesteia de sub urmărire penală pentru lipsa elementelor infracțiunii confirmă întrunirea condițiilor prevăzute de lege pentru repararea prejudiciului moral.

20. Totodată, Curtea de Apel Centru a constatat că prima instanță a stabilit în mod corect cuantumul despăgubirii, dispunând încasarea din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul

reclamantei, a sumei de 50000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, apreciind această compensație ca fiind rezonabilă și echitabilă în raport cu gravitatea ingerințelor suportate, durata urmăririi penale, măsurile procesuale restrictive aplicate, suferințele psihice și consecințele produse asupra reclamantei, iar suma solicitată de 12000 de euro ca fiind excesivă.

21. De asemenea, instanța de apel a reținut că argumentele Ministerului Justiției privind lipsa probelor prejudiciului moral sunt neîntemeiate și contrare dispozițiilor Legii nr. 1545/1998 și jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia simpla constatare a încălcării drepturilor și declarațiile persoanei vătămate sunt suficiente pentru acordarea unei satisfacții echitabile.

22. În consecință, constatând că niciunul dintre apelanți nu a invocat argumente sau probe de natură să răstoarne constatările de fapt și de drept ale primei instanțe, Curtea de Apel Centru, a respins ambele cereri de apel și a menținut hotărârea din 28 martie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

23. La 17 noiembrie 2025, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei din 16 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând casarea acesteia și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii de respingere a cererii de chemare în judecată a Tamarei Țurcan.

24. În susținerea cererii de recurs, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a invocat că decizia din 16 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru este nelegală, fiind adoptată cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material, contrar jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, precum și în baza unei aprecieri vădit nerezonabile a probelor, în sensul art. 432 alin. (1) lit. a) și lit. e) din Codul de procedură civilă.

25. Recurentul a susținut că instanțele inferioare au ignorat scopul procesului penal prevăzut de art. 1 alin. (2) din Codul de procedură penală, întrucât urmărirea penală s-a desfășurat în limitele legii și în baza unei bănuieli rezonabile, iar simpla scoatere a reclamantei de sub urmărire penală nu demonstrează existența unor acțiuni ilicite ale organelor de urmărire penală. Totodată, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a susținut că recunoașterea persoanei în calitate de învinuit nu echivalează cu tragerea ilegală la răspundere penală în sensul art. 2 și art. 3 din Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, în lipsa unui act procedural definitiv prin care acțiunile organelor de urmărire penală să fi fost declarate ilegale, iar scoaterea reclamantei de sub urmărire penală, cu înlăturarea răspunderii contravenționale ca urmare a expirării termenului de prescripție, nu constituie un temei de reabilitare și nu întrunește condițiile prevăzute de art. 3 și art. 6 din aceeași lege pentru angajarea răspunderii statului.

26. De asemenea, recurentul a contestat încasarea sumei de 50000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, susținând că aceasta nu respectă criteriile prevăzute de art. 11 din Legea nr. 1545/1998 și principiile compensării rezonabile și echitabile dezvoltate atât în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor

Omului, cât și în decizia Curții Supreme de Justiție din 24 aprilie 2024, pronunțată în cauza Sergiu Creciun împotriva Ministerului Justiției (dosarul nr. 2ra-1012/23), potrivit căreia despăgubirea pentru prejudiciul moral trebuie să constituie o satisfacție echitabilă, fără a reprezenta o sumă excesivă sau un venit nejustificat pentru persoana prejudiciată.

27. La 25 noiembrie 2024 în adresa Tamarei Țurcan, a reprezentantului acesteia, avocatului Victoria Donica și a Procuraturii Generale a Republicii Moldova a fost expediată copia recursului declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

28. Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, intimații nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referințe.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

29. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

30. Art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

31. Art. 433 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.”

32. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

33. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

34. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că Ministerul Justiției al Republicii Moldova s-a conformat dispozițiilor art. 434 alin.(1) din Codul de procedură civilă, și a depus în termen recursul la 17 noiembrie 2025. Or, decizia Curții de Apel Centru a fost pronunțată la 16 aprilie 2025 și notificată recurentului, prin e-mail, la 15 octombrie 2025 (f.d.202, Vol.I).

35. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit.a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă (a se vedea pct.30).

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

37. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

38. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

39. Din analiza recursului declarat rezultă că Ministerul Justiției al Republicii Moldova a invocat temei de admisibilitate prevederile art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă (a se vedea pct. 24).

40. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că motivele de casare, invocate în recursul depus de Ministerul Justiției al Republicii Moldova nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă, întrucât interpretarea legii realizată prin hotărârea contestată nu contravine jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție și nici nu s-a constatat că decizia contestată ar fi arbitrară.

41. La acest capitol, sub aspectul temeiului prevăzut la art. 432 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că recursul este admis numai în situația în care, se constată

că interpretarea legii realizată de instanța inferioară contravine jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, respectiv atunci când instanța de apel a aplicat dispozițiile legale într-un mod diferit de cel statuat în mod constant prin hotărâri irevocabile ale instanței supreme, iar această abatere a avut o influență determinantă asupra soluției pronunțate în cauză.

42. Recurentul nu a demonstrat existența unei contradicții între soluția instanței de apel și jurisprudența uniformă a Curții Supreme de Justiție. Iar, în lipsa unor hotărâri anterioare ale Curții Supreme de Justiție care să statueze în mod diferit asupra normelor aplicabile cauzei și să fie puse în contradicție cu decizia atacată, motivul de recurs invocat nu poate fi reținut.

43. Astfel, admisibilitatea recursului pe baza art. 432 alin. (1) lit. a) nu este justificată, iar continuarea procedurii de recurs ar conduce la o utilizare excesivă și nejustificată a căii de atac, afectând principiul stabilității și predictibilității actului de justiție.

44. De altfel, verificând legalitatea și temeinicia deciziei contestate prin prisma argumentelor recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție nu a stabilit că soluția instanței de apel este contrară legii sau că ar fi întemeiată pe o apreciere nerezonabilă a probelor. Dimpotrivă, decizia contestată a fost emisă cu respectarea prevederilor legale, fiind rezultatul unei cercetări multiaspectuale, complete, nepărtinitoare și nemijlocite a tuturor probelor administrate, examinate în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

45. Totodată, sub aspectul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, se constată că soluția instanței de apel corespunde principiului securității raporturilor juridice și exigenței previzibilității jurisprudenței, consacrate în cauzele *Brumărescu contra României* și *Beian contra României*, în care Curtea a statuat că doar existența unor contradicții profunde și persistente la nivel național poate încălca dreptul la un proces echitabil. Or, în prezenta cauză nu s-au identificat asemenea divergențe, iar hotărârea atacată se înscrie în linia unei practici judiciare coerente și unitare.

46. Suma de 50.000 de lei nu apare ca fiind arbitrară sau excesivă, fiind compatibilă cu reperele jurisprudențiale ale Curții Supreme de Justiție în materia Legii nr. 1545/1998.

47. Astfel, deși recurentul face trimitere la decizia Curții Supreme de Justiție nr. 2ra-1012/23, instanța de recurs reține că, pentru soluționarea prezentei cauze, sunt relevante constatările expuse în decizia Curții Supreme de Justiție nr. [2ra-1262/23](#), pronunțată în cauza Mocan Andrei, în care s-a redus cuantumul despăgubirii morale de la 150 000 de lei la 50 000 de lei, reținându-se că reclamantul a fost pus sub învinuire și suspendat din funcție la demersul Procuraturii Anticorupție, iar procedura penală s-a desfășurat pe o perioadă de 4 ani și 9 luni, fără aplicarea unor măsuri preventive privative de libertate. Prin urmare, această cauză constituie un reper jurisprudențial relevant pentru aprecierea cuantumului despăgubirii morale și în prezenta speță, cu atât

mai mult cu cât reclamanta Tamara Țurcan s-a aflat într-o situație procesuală mai gravă, fiind reținută, supusă arestului la domiciliu pentru aproape două luni și măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara, astfel încât suma de 50000 de lei acordată în favoarea acesteia se înscrie în aceeași marjă rezonabilă și echitabilă de apreciere.

48. De asemenea, în decizia nr. [2ra-519/25](#), pronunțată în cauza Ruslan Bîzga, Curtea Supremă de Justiție a redus cuantumul despăgubirii morale de la 100 000 lei la 80 000 lei, reținând că reclamantul a fost supus unor măsuri preventive de o intensitate sporită, inclusiv arestului preventiv pe o durată de 75 de zile, în contextul unei urmăriri penale desfășurate pe parcursul a aproximativ 2 ani și 8 luni. Raportat la circumstanțele prezentei cauze, deși urmărirea penală în privința Tamarei Țurcan s-a desfășurat pe o perioadă considerabil mai îndelungată, iar aceasta a fost reținută, supusă arestului la domiciliu și măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara, gradul ingerinței în dreptul la libertate a fost mai redus decât în cauza menționată, astfel încât acordarea despăgubirii în cuantum de 50 000 de lei este compatibilă cu reperele jurisprudențiale stabilite de Curtea Supremă de Justiție și respectă principiile compensării rezonabile și echitabile.

49. În același timp, cuantumul de 50000 de lei se delimitează în mod rezonabil de cauzele în care ingerința în drepturile persoanei a fost mai redusă. Astfel, prin decizia nr. [2ra-1481/23](#), pronunțată în cauza Sergiu Scripnic, pentru o urmărire penală cu o durată de peste 2 ani și 5 luni, finalizată prin scoaterea de sub urmărire penală pe temei de reabilitare, Curtea Supremă de Justiție a stabilit despăgubiri morale în cuantum de 20000 de lei. Comparativ cu acea cauză, acordarea sumei de 50000 lei în prezenta speță este justificată de circumstanțele particulare ale cauzei, și anume durata semnificativ mai mare a urmăririi penale, reținerea reclamantei, aplicarea arestului la domiciliu, precum și a măsurii preventive de a nu părăsi țara, măsuri care au generat o ingerință mai accentuată în drepturile și libertățile acesteia.

50. Prin urmare, criticile recurentului referitoare la cuantumul despăgubirii morale nu demonstrează că instanța de apel ar fi depășit marja rezonabilă de apreciere sau ar fi aplicat eronat criteriile prevăzute de Legea nr. 1545/1998. Dimpotrivă, suma de 50000 de lei reflectă un just echilibru între gravitatea acuzației formulate, durata de aproximativ 5 ani și 9 luni a urmăririi penale, natura și intensitatea măsurilor procesuale aplicate reclamantei, respectiv reținerea, arestul la domiciliu și măsura preventivă de a nu părăsi țara, precum și consecințele nepatrimoniale generate de tragerea ilegală la răspundere penală, fiind în concordanță cu reperele desprinse din jurisprudența comparabilă a Curții Supreme de Justiție.

51. În ceea ce privește susținerea recurentului potrivit căreia hotărârea instanței de apel ar fi arbitrară, în sensul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs reține că nu orice dezacord cu soluția instanței ierarhic inferioare echivalează cu o încălcare a principiilor de drept sau cu o hotărâre arbitrară.

52. Din punct de vedere jurisprudențial, noțiunea de „hotărâre arbitrară” trebuie înțeleasă în lumina interpretărilor date de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

53. Astfel, în cauza *Bochan v. Ucraina* (nr. 2), 5 februarie 2015, § 62, Curtea a reținut că o decizie judecătorească este arbitrară dacă nu are nicio bază juridică în dreptul intern și nu stabilește nicio legătură logică între faptele litigiului, norma juridică aplicabilă și soluția adoptată. În plus, în cauza *Ballıktaş Bingöllü v. Turcia*, 22 iunie 2021, § 75, s-a subliniat că o hotărâre este afectată de o „eroare vădită” atunci când conține o eroare de drept sau de fapt atât de gravă încât niciun judecător rezonabil nu ar fi putut să o comită și care are potențialul de a compromite echitatea procesului.

54. Aplicând aceste repere la cauza dedusă judecății, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că hotărârea instanței de apel a fost pronunțată în temeiul probelor legal administrate și al unei interpretări conforme a normelor legale incidente. Hotărârea contestată nu este lipsită de fundament juridic, iar raționamentele instanței de apel sunt clare și coerente, reflectând o legătură directă între situația de fapt și dispozițiile legale aplicabile.

55. Referitor la susținerea privind pretinsa apreciere vădit nerezonabilă a probelor, instanța de recurs constată că nu a fost demonstrată existența unei erori evidente de evaluare a materialului probator, care să fi fost determinantă pentru soluția adoptată. O simplă divergență în interpretarea probelor nu este suficientă pentru a atrage incidența art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

56. Prin urmare, nu se poate reține caracterul arbitrar al hotărârii, întrucât nu s-a dovedit o abatere evidentă de la dreptul intern, nici o nefundamentare juridică, astfel cum impune art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, coroborat cu jurisprudența CtEDO.

57. Respectiv, întrucât, potrivit art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, o eroare în aprecierea probelor poate atrage admiterea recursului doar dacă este vădită, inexplicabilă rațional pentru un profesionist și determinantă pentru soluția pronunțată, iar în speță recurentul nu a demonstrat aceste elemente și nu a prezentat argumente sau probe concludente privind caracterul arbitrar al deciziei Curții de Apel Centru, care a fost întemeiată pe probele administrate și interpretarea corectă a normelor legale, rezultă că cererea de recurs este nefondată.

58. În context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, motivele invocate în cererea de recurs sunt similare celor invocate în cadrul judecării anterioare a cauzei, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat corespunzător cu respectarea prevederilor legale.

59. Decizia din 16 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru nu poate fi considerată arbitrară, întrucât instanța de apel a motivat pe larg hotărârea, a individualizat în mod just situația părților, a coroborat probele administrate și a aplicat în mod corect dispozițiile art. 1 alin. (2) din Codul de procedură penală, art. 2 alin. (1) și art. 3 din Legea nr. 1545/1998, precum și art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă, care definesc temeiurile reale pentru admiterea unui recurs. Nemulțumirea exprimată de recurentul Ministerul Justiției al Republicii Moldova privind cuantumul prejudiciului moral încasat în beneficiul intimatei Tamara Țurcan nu poate suplini absența unor vicii efective de legalitate sau de fond ale hotărârii contestate. Instanța de apel a reținut corect că atragerea neîntemeiată la răspundere penală a Tamarei Țurcan, proces penal ulterior încetat prin ordonanța din 25 ianuarie 2022 a procurorului în Procuratura Anticorupție, Victor Furtună, pe motivul că acțiunile acesteia nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute la art. 42 alin. (2), art. 327 alin. (2) lit. b¹) și c) din Codul penal, atrage răspunderea statului, conform art. 3 și art. 6 din Legea nr. 1545/1998, iar cuantumul de 50000 de lei stabilit cu titlu de prejudiciu moral corespunde criteriilor de echitate și proporționalitate consacrate în jurisprudența Curții Supreme de Justiție și a Curții Europene a Drepturilor Omului, fără a constitui nici o sumă excesivă pentru autorul prejudiciului, nici un venit nejustificat pentru victima acestuia.

60. Prin urmare, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

61. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

62. În contextul prevederilor art. 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în cazul invocării inclusiv în recurs de către recurent a temeiurilor conținute la art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică sub aspectul dat temeiurile recursului.

63. La acest aspect, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa constantă, statuează că, dreptul de acces la instanță nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p. 38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un

apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45). Procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (cauza Helmers c. Suediei, 09 octombrie 1991).

64. Din considerentele redată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă și drept urmare prin prisma art. 433 alin. (1) lit. f), urmează a fi considerat inadmisibil, deoarece este vădit neîntemeiat.

65. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Consideră inadmisibil recursul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova împotriva deciziei din 16 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Diana Stanilă

Judecători

Elena Croitor

Ion Munteanu